

NÉMETH ZOLTÁN

Fáraók

Ninetjer

Az autónak a szíve kiesett.
Meztelenül az aszfaltra.

Sír az ablakom,
csurognak könnyei.
Jaj, ne sírj ablak!

A szemével belülről nézte a saját koponyáját,
és a lábával kitapogatta lábizmaiban
a futást
és a kerekeket.

Mind hegyesszögű volt,
alkalmatlan arra,
amire a szó vonatkozott.

Szemerkheth

Mert ez az idegenség
Az elveszített anya idegensége.
Ahogy Szemerkheth írja,
a szárny alatt meghúzódhat a repülés
és a repülés ideája is.
Volt elég tej eldönteni
A világot,
De mi mégis a hús után vetettük magunkat.
Építsünk tehát piramisokat,
Földből kiálló női melleket,
Anyánk mellét.
Amelyet isten a szájába vesz,
És tápláljuk őt.

Az ő Fej nélküli kezét.
Köldök nélküli Száját.

Has nélküli Fej.
A kézfeje.

Szeneferka

A fiamat eleve múmiának szültem

A Bogár nagyszerűen teljesített
Pontosan azt csinálta, amire megteremtették

A kő nagyszerűen teljesített...

Az ember...

A megkövesedett gondolatok
Úgy gurultak szerteszét
Mint

Betonzott arc
A Keréknyom szíve dobog
A fejszekoponya mögött

Egy céltalan kéz
Nem markol kalapácsot
Tollként

Menkauré

Minden jel arra mutatott,
Magányos fáraóról van szó,
De a rendeleteinek stilsztikája
Arra utal, hogy
Számos felesége és gyermekei
Társaságában töltötte életét:
„acélos tekintetű homokvihar”,
„Mézédes hangú fecskék tánca”,
„Virágszirom láncában nászt ül a béke”.